

Når tegninger taler

- en fortælling om

- Jeg er helt sikker på, at du kan tolke din tegning bedre, end jeg kan, siger Ane Gudrun.

sjæletegneren fra Djursland.

Tegninger kan noget, som ord ikke formår. En tegning kan være en præcis gengivelse af et motiv, eller den kan være en fortolkning. Eller et symbol. Ane Gudruns sjæletegninger er det sidste. Symboler, som dukker op i hendes hoved, når hun læser beskrivelsen af de situationer eller problemer, som hendes klienter ønsker at få belyst.

Jeg har lige fået lavet en sjæletegning. I en mail til Ane Gudrun beskrev jeg kort min udfordring: relationen til min yngste (voksne) søn, som valgte mig fra ved skilsmissemellem hans far og mig. Det er naturligvis smertefuldt, og jeg var nysgerrig

på, hvilken indsigt en sjæletegning ville give mig.

Da jeg mødes med Ane Gudrun, rækker hun mig straks tegningen. Min sjæletegning! Den er underlig, synes jeg først. Jeg mærker, at den påvirker mig, men jeg kan ikke sætte ord på.

Normalt har man ikke Ane Gudrun foran sig, når man modtager sin tegning, men fordi jeg skal skrive denne artikel, har jeg muligheden for at "forhøre" hende om, hvad symbolerne betyder. Troede jeg. Men bliver hurtigt klogere.

Ane Gudrun aner det nemlig ikke. Hun har bare tegnet det, der dukkede

op i hendes hoved, da hun læste min tekst. Hvad det forestiller, og hvorfor det lige er de farver, ved hun ikke. Det er helt op til mig at tolke tegningen.

Har du slet ikke nogen fornemmelse af, hvad symbolerne betyder for din klient?

- Jo, jeg kan godt tolke i det, men det gør jeg ikke. Det handler jo ikke om mig, og jeg er helt sikker på, at du kan tolke din tegning bedre, end jeg kan. Hvis jeg fortæller, hvad jeg tror, bliver jeg på en måde ansvarlig for betydningen, og det ville være forkert.

Et rum af fordybelse

Hvordan får du kontakt til klientens "sjæl"?

- Jeg ved det ikke. Når jeg læser teksten, får jeg et billede. Jeg snakker lidt med universet en gang imellem, men ellers sker det bare.

- Jeg koncentrerer mig selvfølgelig - med alt hvad jeg laver - men det føles, som om nogen har sat et stik i nakken på mig, og så kommer det bare. Det er et rum af fordybelse. Om jeg så åbner det, eller det bare altid er åbent, det ved jeg faktisk ikke.

Jeg skeler til min tegning igen - det lange hår. Som lille elskede min søn mit lange hår, og han blev meget vred på mig, da jeg fik det klippet. Grønt - hvis vi kigger på chakrafarver, er grøn hjertets farve. Hmm - min hjerne arbejder på højtryk for at forstå, men det er stadig tåget. Og det store, lilla øre ...

Jeg har et interview, der skal laves, så jeg skubber tegningen til side og koncentrerer mig om Ane Gudrun.

Hvordan startede sjæletegningerne?

- Det var en opgave, jeg fik. Forfatteren Tanja Eskesen henvendte sig og bad mig om at lave en forside til Kriegerens Bog, som hun netop skulle til at udgive.

- Hun sendte mig et udsnit af teksten, og da jeg læste det, dukkede et billede op i mit hoved. Jeg tegnede en kvindelig kriger - det lå jo rimeligt til

højrebønen - men jeg tegnede nogle symboler ind, som det viste sig, at Tanja har tatoveret på sin krop. Og vi havde aldrig mødt hinanden.

Oplever du dig selv som et spirituelt menneske?

- Overhovedet ikke. Jeg er vokset op i en helt almindelig familie. Vi har haft forskellige oplevelser, som har virket lidt overnaturlige, men jeg tror bare, det handler om at være i kontakt med energien omkring os.

- Min tipoldefar forudsagde en togulykke og ringede til politiet. Min søster fornemmer energi omkring sig. Ånder og den slags.

- Da min mormor døde, var der en kardinalsommerfugl hos hende. Den var der igen på gravstenen. Og igen, da vi skulle tømme hendes hus - men vi taler ikke om det. Vi ved, at det er der.

- Når det skal beskrives, bliver det nemt for alternativt. Det kommer til at virke uægte og gøgleragtigt. Og så forsvinder renheden.

Så du betragter ikke dig selv som "alternativ"?

- I virkeligheden har jeg ikke lyst til at være alternativ. Altså - jeg kan jo godt lide det, men jeg har det virkelig svært med, når mennesker er lidt for

Min sjæletegning! Den er underlig, synes jeg først. Jeg mærker, at den påvirker mig, men jeg kan ikke sætte ord på.

af Anni Simonsen, journalist

"alternative". Hvis det skal være noget hokuspokus, kommer det til at virke påtaget og konstrueret. Det støjer.

- Måske er det, fordi jeg selv støjede virkelig meget som teenager - kronraget og med piercinger. Jeg var så optaget af at vise verden en helt bestemt version af mig selv, at jeg slet ikke var i kontakt med, hvem jeg i virkeligheden var. Og det skabte en stor afstand.

Hvad vil det store øre?

Ud over at lave sjæletegninger er Ane Gudrun både forfatter og illustratør til børnebøger og tekster til unge. Allerede som barn var fortællinger og tegninger hendes "ting". Hun skrev i sin dagbog, at hun ville være "forfatter, tegner, skuespiller - eller skjoldmø". Både forfatteriet og illustrationerne har ret gode kår nu, og skjoldmøen er helt sikkert derinde bag den lange, røde fletning.

Tegningerne har altid være Ane Gudruns tilflugtssted. Hendes måde at omsætte sine følelser og oplevelser på. Og nu - med sjæletegningerne - også en måde at respondere på andre menneskers følelser og oplevelser.

Min sjæletegning trækker igen i min opmærksomhed. Den gule farve ved lysken. Gul er farven for energi. Den er måske nok spærret inde, men stråler insisterende ud.

Og det store øre. Jeg smiler lidt - jeg har lyttet og lyttet til min søn og insisteret på at få en forklaring. Det har været mit eneste fokus - "sig noget til mig". Er jeg for bundet af

Ane Gudrun finder ofte inspiration i naturen. - Nogen siger, at jeg er en heks. Jeg spørger også træerne, fortæller hun.

at ville "høre" en forklaring?

Jeg forstår Ane Gudrun. Det er kun mig, der kan tolke tegningen. Hendes tolkning ville komme fra hendes oplevelser og ikke give mening.

Ane Gudrun, hvordan markedsfører man sjæletegninger?

- Det gør jeg ikke. Kunderne finder mig. De kommer bare lige så stille. Og sådan tror jeg, det skal være.

Du lever af at tegne og skrive. Hvor finder du din inspiration?

- Alle steder. Rigtig meget i naturen. Nogen siger, at jeg er en heks - jeg spørger også træerne. Eller sætter mig under dem for at have ro til at lytte ind i mig selv.

- Jeg har nok en hekseside. Jeg er ikke bange for dybet og mørket. Ver-

den kan også blive fremstillet for god og lys og fin - det er den ikke altid. Der er også moser og skygger, og de er også en del af livet. Vi må gerne have begge sider med både i fortællinger og tegninger.

Den smukke, rødhårede heks skal videre med dagens opgaver. Jeg sidder tilbage med min tegning og har en fornemmelse af, at Ane Gudrun er en af dem, som man kan sende sine bekymringer til, og så omsætter hun dem til symboler på et stykke papir. Ikke rosafarvede symboler, som påstår at vise vej til løsninger og forløsninger, men metaforiske beskrivelser af, hvad der lige nu er på arbejde i sind og sjæl. Hvis jeg vil, kan jeg bruge det til at stille mig selv interessante spørgsmål:

Skal øret være så stort? - Må den gule energi få mere plads? Måske endda slippes fri? - Skal kærligheden holde mig fast? - Er det på tide at klippe håret?

Jeg har en fornemmelse af, at sjæletegneren fra Djursland stadig har meget at "sige" til mig. □

Anni Simonsen er journalist og psykoterapeut, tlf. 40 27 57 64, www.annisimonsen.dk

Ane Gudrun Øhrberg, tlf. 40 42 71 03, www.anegudrun.dk

- Da min mormor døde, var der en kardinalsommerfugl hos hende. Den var der igen på gravstenen. Og igen, da vi skulle tømme hendes hus, men vi taler ikke om det, fortæller Ane Gudrun.

TILBUD
100 kr.

SPAR 275 KR.

Danmarks ældste og største spirituelle magasin

Du får 4 numre (et år)

Kun for NYE medlemmer

- terapier for sind og krop
- personlig udvikling
- nyheder fra ind- og udland
- en hjemmeside med artikler, podcasts og aktuelle webinarer

Meld dig ind online
via

www.nytaspekt.dk